

DR. MAARTEN J. AALDERS

Renger Prent: Het is mooi geweest

Op zondag 28 januari 2024 staan we in een gezamenlijke dienst stil bij het feit dat Renger Prent niet meer op het reguliere preekrooster van de Kruiskerk en Paaskerk zal staan. Jarenlang werkte ik met hem samen. We blikten samen terug op zijn lange staat van dienst.

In 1974 werd Renger benoemd als medewerker van de Hervormde Jeugdraad, om drie weken later alweer te worden ontslagen. Financieel bleek zijn aanstelling toch geen haalbare kaart. Dit kon natuurlijk niet, zo beseften enkele wijze kerkvoogden, en het ontslag werd teruggedraaid. Ze zouden Renger nooit meer kwijtraken. Wat volgde waren intensieve, vruchtbare jaren, zowel voor de kerk als voor Renger zelf. Hij hield kantoor in 't Open Hof, waar hij talloze kringen en jeugddiensten organiseerde. Het was hard werken geblazen, in die tijd wist de kerk namelijk niets van parttime werken of uren tellen. Het was normaal om 50, 60 uur of meer per week te werken, en Renger was jong en sterk, en dus overmoedig. Ondertussen studeerde hij ook nog theologie, om zich uiteindelijk te mogen tooien met de titel doctorandus in de heilige godgeleerdheid. Dat moeten pittige werkweken zijn geweest, zo kan ik u verzekeren. Natuurlijk hangt aan zo'n werkweek ook een prijskaartje, en wij

beiden constateren met vreugde dat de huidige generatie werkers in de kerk wijzer is dan wij waren.

Zand en bakstenen

Aan het eind van de jaren '80 doemden aan de horizon de contouren van de nieuwbouwwijk Westwijk op. Renger werd voor vijftig procent aangesteld om daar het kerkelijk opbouwwerk ter hand te nemen, zowel voor de Dorpskerk als voor de Handwegkerk. Samen op Weg, voordat de landelijke fusie tussen de Nederlandse Hervormde Kerk en de Gereformeerde Kerken in Nederland tot stand zou komen! De kerk huurde een huis dat als uitvalsbasis kon dienen. Zich een weg banend tussen zand en bakstenen legde Renger talloze kennismakingsbezoekjes af, begon hij zijn kringwerk en verzamelde hij een team van (pastoraal) medewerkers om zich heen. De kerk in Westwijk kreeg een eigen gezicht!

Handwegkerk

Voor de wijkgemeente Handwegkerk was het even wennen dat Renger op

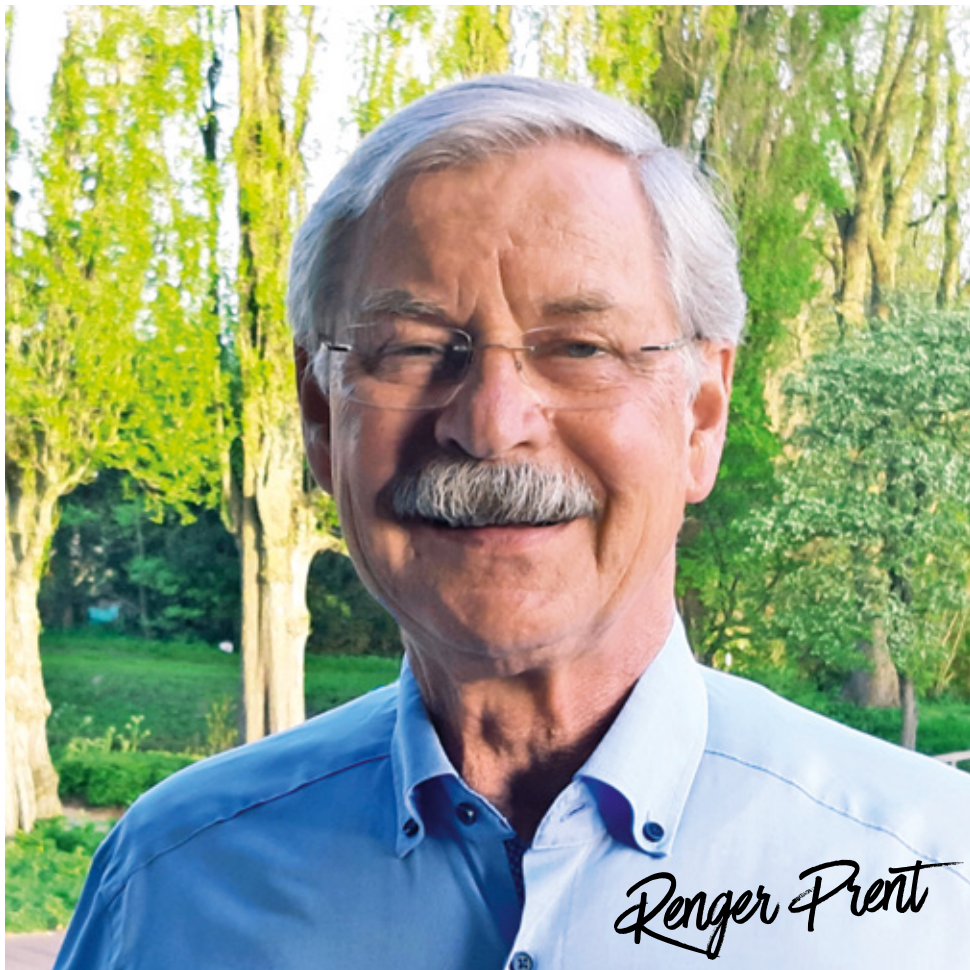
de kansel verscheen. Hij stond bekend als een 'linkse rakker' en moest daarom zijn plaats op het preekrooster veroveren. Dat lukte: langzamerhand begonnen de Handwegkerk en hij aan elkaar te wennen. Zijn vertrek naar de Bankraskerk in 2003 werd dan ook alom betreurd.

Oecumenische busreizen

Door de jaren heen organiseerde hij vele reizen, zowel voor jongeren als voor de hele gemeente, eerst naar de DDR, later ook naar Ierland en tenslotte, in het kader van ZWO, naar Israël. Ter afsluiting van zijn werk in de gemeente organiseerde hij samen met pastor Tom Buitendijk een gemeentereis naar Rome. Bedoeld als eenmalige gebeurtenis, volgden er nog zeven oecumenische busreizen. Voor het laatst in 2017.

Een halve meter beleidsrapporten

Naast het kringwerk schonk de organisatie van al die reizen hem de meeste voldoening. Maar ook het bestuurlijk werk schuwde hij niet. Renger zegt niet graag nee als hij ergens voor gevraagd werd. Ooit vertrouwde hij mij toe dat hij een stapel beleidsrapporten had van wel een halve meter hoog. Pfff.... Nu lachen we erom, maar Renger op

nam dat allemaal heel serieus, en vergaderen maakte een groot deel van zijn tijd uit: wijkkerkenraad, algemene kerkenraad, moderamen, jeugdraad, Westwijk-overleg, ZWO, kringwerk, ministerie, oecumenisch overleg, et cetera. Waar heeft hij in vredesnaam de tijd vandaan gehaald?

Bankraskerk

In 2003 werd Renger voor een deel van zijn tijd benoemd als kerkelijk werker in de wijkgemeente Bankras, die een moeilijke periode doormaakte. Hij werd al spoedig bijgestaan door ds. Jaap Doolaard, samen leidden zij

deze gemeente naar graziger weiden en betere tijden. Verder deed hij wat hij in de Handwegkerk ook al had gedaan: preken, begrafenissen leiden, als reisleider optreden en mensen bezoeken.

Kennis van zaken

Dat hij ondertussen ook nog bleef studeren en een brede theologische kennis opbouwde, spreekt haast vanzelf. De hervormde hoogleraar Gunning zei ooit: Wie niet studeert is niet bekeerd. Welnu, daar hoeven we bij Renger niet aan te twijfelen: met dat zijn bibliotheek groeide, groeide

ook zijn kennis van zaken. Renger was niet eenkennig. Want behalve in de protestantse theologie verdiepte hij zich ook in de katholieke kerk en haar theologie. En in toenemende mate zag hij het belang van de liturgie, daar klopt het hart van de kerk. De betekenis van het ritueel ontdekte hij in de katholieke liturgie, de schoonheid ervan vooral in de oosters-orthodoxe liturgie.

De toekomst van de kerk

Aan het slot van ons gesprek vraag ik hem of de kerk nog toekomst heeft. 'Natuurlijk' zegt hij, en in zijn stem klinkt enige verontwaardiging door, alsof ik een onbetamelijke vraag stelde. 'We hebben een verhaal, we hebben het Woord. We moeten ons niet zo in de hoek laten zetten, de kerk is van veel meer betekenis dan vaak gedacht wordt, ook al wordt zij kleiner in omvang en kan het er zeer menselijk toegaan.'

Bijna tachtig

In 2010 ging hij officieel met pensioen. Maar uitgewerkt was hij nog niet. Het voorgaan in diensten had zijn hart, en hij was overal welkom. Hij bleef gemeentereizen organiseren, verdiepte zich in Huub Oosterhuis, ontwikkelde een steeds grotere liefde voor Maria en was betrokken bij vele uitvaarten. Toch is hij al een paar jaar bezig om het voorgaan in kerkdiensten te verminderen, en nu treft dat lot ook onze kerken. Hij blijft echter betrokken bij sommige (oecumenische) activiteiten. In september hoopt hij tachtig te worden, het is mooi geweest. ●

Zie over Renger ook: www.mjaalders.nl/wp-content/uploads/2021/06/Wat-zijt-gij-gaan-horen.pdf